

Betænkning

over beretning angående Nordisk Råds 17. og 18. session.

(Afgivet af udvalget den 5. februar 1971).

Udvalget har i 2 møder behandlet den danske delegations beretning om Nordisk Råds 17. session, afholdt i Stockholm 1.-6. marts 1969, og 18. session, afholdt i Reykjavik 7.-12. februar 1970.

Tilsammen giver de to beretninger en oversigt over arbejdet med Nordekplanen gennem dennes hovedfaser: det nordiske embedsmandsudvalgs foreløbige betænkning af januar 1969, rådets henstilling i februar 1969 om fuldførelse af forhandlingerne, embedsmandsudvalgets endelige rapport af juli 1969, de påfølgende regeringsforhandlinger, embedsmandsudvalgets supplerende rapport af 4. februar 1970 statsministrenes godkendelse af det endelige forhandlingsresultat 7. februar 1970 og Nordisk Råds enstemmige henstilling af 11. februar 1970 om gennemførelse af traktaten om Organisationen for nordisk økonomisk samarbejde i løbet af forårssamlingen 1970.

Efter at Finlands regering 24. marts havde meddelt, at den i den daværende situation ikke havde forudsætninger for at undertegne traktaten — en beslutning, præsident Kekkonen bekræftede i sin tale til Finlands riksdag 6. april — indstilledes arbejdet på gennemførelsen af Nordek.

Udvalget ønsker dog at understrege, at det trods de betydelige reelle økonomiske modsætninger var lykkedes de nordiske lande i fuld enighed at forhandle sig frem til en løsning, som opfyldte det på forhånd opstillede krav om etablering af en rimelig balance mellem fordele og ulemper for hvert enkelt land.

De herved opnåede resultater og erfaringer vil være af værdi for det fremtidige økonomiske samarbejde i Norden, uanset under hvilke former det kommer til at foregå.

På begge i beretningen behandlede råds-sessioner var Nordekplanen den store sag, hvorom den politiske opmærksomhed samlede sig. Foruden dette centrale problem behandlede også flere andre sager af betydning for det nordiske samarbejde.

Således har Nordisk Råd ved optagelsen af repræsentanter for Færøerne og Åland fået en mere direkte forbindelse med disse områders befolkninger og er derved blevet et mere fulgyldigt udtryk for de politiske anskuelser i Norden.

På sessionen i Reykjavik henviste den danske statsminister til, at folketinget havde givet bred tilslutning til, at Færøerne får adgang til at deltage i rådets arbejde ved lagtingets egne valgte repræsentanter og ved en repræsentant for landsstyret.

I forbindelse med gennemførelsen af de to selvstyrende områders direkte repræsentation i rådet foretoges nogle ændringer i dets arbejdsordning for at bringe den i overensstemmelse med de i december 1969 besluttede ændringer i rådets vedtægt.

For det nordiske samarbejdes former har det særlig betydning, at en rekommendation henstillede til regeringerne at gennemføre den revision af Helsingforsaftalen af 1962, som var forberedt af en af statsministrene og rådspræsidiets i fællesskab nedsat organisationskomité.